

Çocukluk Arkadaşım Bilim Çocuk,

Seninle onuncu yaş günümde, 2008 senesi Ocak ayında tanışmıştım. Babam bana Aralık ve Ocak sayılarını beraber alıp hediye etmişti. Üstelik Ocak sayısında sen de 10. yaşını kutluyordun, kocaman bir pasta resmi vardı kapakta. Nasıl da mutlu olmuştum o gün. Aslında düşünüyorum da gerçekten birlikte büyümüşüz, heyecanla ne gün yayınlandığına baktığımda doğum günlerimiz arasında sadece bir gün olduğunu fark etmiştim. O kadar güzel şeyler vardı ki içinde, daha okurken bir sonraki sayıyı merak etmeye başladım. Verdiğin o güzel bilgiler için ne kadar minnettarım anlatamam. O günden sonra her sayını özenle takip ettim, bir sayı bile kaçırmamaya çalıştım. Hatta bazen tatile giderken seni alıp yola çıkmayı beklerdim, yolda açardım paketini. Uzun yolda keyifli oluyordu seni okumak, yol arkadaşı da oldun o yüzden bana. Sadece birkaç kere tatil için memlekete erken gidip de alamadığım olmuştu seni, nasıl da üzüldüm o zamanlar. Ama sonra sen o muhteşem hediyeni verdin, o güne kadar yayımlanmış bütün dergileri arşiv halinde hediye ettin. Sevinçten havalara uçtum arşivi görünce, üstelik bunu seneler sonra bir kez daha yaptın. Bunun için ayrıca teşekkürü borç bilirim. Bana gerek okul hayatımda gerek genel kültür olarak çok yardımcı oldun senelerce. Ortaokul bitti, lise bitti ama seninle arkadaşlığımız bitmedi. Almaya, okumaya devam ettim seni. Matematik sevmezdim, fenle aram hiç iyi olmadı okul hayatımda. Ama bilimi, feni senin sayende sevdim. Matematik problemlerini senin sayılarında çözebildim. Senelerdir biriktirdiğim eklerini de geçen sene bir köy okuluna bağışladım, atmamıştım bir parçasını bile.

Üniversiteye başladığımda seni almak için zaman bulamaz oldum çünkü evimizin yakınındaki marketlerde satılmıyordun, büyük yerlere gitmem gerekiyordu ama bu bana engel olmadı elbette. Alışkanlık bu ya, seni alıp okumadığımda eksikliğini hissediyordum o ay, ben de abone oldum sana. Her ay geliyordun kapıma kadar, şu satırları yazarken bile yanımda kargodan yeni aldığım dergin var. Her daim ihtiyacım olanı biliyordun sen, nasıl vazgeçebildim ki senden? Sen ki geçen yaz, şantiye stajıma başlamadan önceki sayında inşaat alanını ve araçlarını tanıtırken beni kendine bir kez daha hayran bırakmıştın...

Aslında uzun zamandır yazmak istiyordum sana bunları ama hep çekindim, yaşıma büyük diye. Ama sonra tüm cesaretimi topladım ve benim için de senin için de anlamlı özel bir günde yazmaya karar verdim sana. Bu sene ikimiz de yirminci yaşlarımızı kutlayacağız, aboneliğimin de son senesi. Benim için güzel bir hatırası olsun istedim, ondan aldım bu satırları kaleme. Bir veda gibi gözükse de değil bence, elbet karşılaşırız ilerleyen senelerde yine. Bana ve diğer tüm çocuklara senelerdir kattığın şeyler için, beraber büyüyebildiğimiz için emeği geçen herkese çok teşekkür ederim. Kitaplığımdaki o koca raf ve sevgim daima sana ait kalacak. Uzun bir yazı olmasına rağmen umarım yayımlanır ve tıpkı ilk günümüzdeki gibi güzel bir sürpriz, unutamayacağım bir anı olur. Sağlıcakla kal arkadaşım, yine görüşmek üzere...

Almina Özüren
İstanbul

Sevgili Bilim Arkadaşım,

Öncelikle bana bilimi sevdirdiğin için teşekkür ederim. Seni okurken hem öğreniyor hem eğleniyor hem de düşünüyorum. Seninle sekiz yaşındayken tanıştım, tanıştığımıza da memnun oldum. Dergide en çok sevdiğim köşeler yok, çünkü ben her köşeyi çok seviyorum.

Dergide çıkan oyunları, kartları, çıkartmaları ayrı ayrı seviyorum. Her sayın bende maalesef yok, ama olan sayılarını okurken çok zevk alıyorum. Senin en çok sevdiğim sayın "Çamur Zıpzıpı". Bana ödevlerimde yardım ettin, bilgi ve fikir verdin. Bu dergilerde kimlerin emeği geçtiyse teşekkür ediyorum. Bir dahaki dergide görüşmek üzere sevgili bilim arkadaşım...

Elif Deniz Acar

Cemal Gürbüz Atık Ortaokulu / 6-D / Aydın

Sevgili Bilim Çocuk,

Seni ilk olarak iki yıl önce, on beş yaşındaki kuzenim Mert'ten öğrendim. Onun sayesinde bu mektup yazma olayını, dergideki güzel bilgileri öğrenebildim. Bilim Çocuk sayesinde her ahtapot gördüğümde senden öğrendiğim pek çok bilgiyi hatırlıyorum. Şimdi her taksit gördüğümdeyse başka ülkelerin taksileri aklıma geliyor. Yani özetlemek gerekirse Bilim Çocuk sayesinde hayatım çok değişti. Dünyanın renkli yüzünü görebiliyorum. Bulmacaları çözdükçe aklım gelişiyor. Sizden şöyle bir isteğim olacak. Her sayıda internet sitenize bazı bilim soruları göndersek. Bir de çizimli hikâyeler ilgimi çekmiyor. Daha heyecanlı olsalar sevinirim. Çünkü ben yarış sever ve hareketli bir çocuğum. Senin bütün sayılarını alıp bulmacaları yapıyorum ve kitapçıklar çok işime yarıyor. Seni seviyorum Bilim Çocuk.

Rana Koku

Mustafa Kiriş Ortaokulu / 5-N / Aydın